

Santa Llúcia de Quer

Prats de Lluçanès

Ubicació

Comarca: Osona
Lloc/Adreça: Sector central del terme municipal
Emplaçament: A 300 metres per pista forestal de la carretera B-431, punt quilomètric 71'800

Coordenades:

Latitud: 42.00095
Longitud: 2.02458
UTM Est (X): 419219
UTM Nord (Y): 4650342

Classificació

Número de fitxa: 08171-6
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia: Edifici
Estil / època: Medieval Romànic Modern Contemporani
Segle: XIII
Estat de conservació: Bo
Protecció: Legal
Tipus de protecció > Europea
> Atributs Inspire:

- BPU

Observacions protecció: Pla d'Ordenació Urbanística Municipal. Tipus de protecció: Integral
Data aprovació: dt., 12/06/2018 - 12:00
Número inventari Sí, IPA. 23342
Generalitat:
Accés: Fàcil
Ús actual: Religios
Titularitat: Privada
Titular: Ref. cad.: 60901DG1590N
Autor de la fitxa: Jordi Compte i Marta Homs
Data de registre de la fitxa: dj., 16/11/2006 - 01:00

Descripció

Santa Llúcia de Quer, també coneguda com a Santa Llúcia de Galobardes, està situada al sud-oest del nucli urbà de Prats de Lluçanès, formant part d'un conjunt arquitectònic amb el castell del Quer i el casal de Santa Llúcia -conjunt força reformat modernament- que s'emplaça sobre una roca. És una església d'una sola nau rectangular, coberta amb volta d'aresta, d'absis carrat i una finestra de doble esqueixada al fons. Els murs de càrrega són de maçoneria de pedra de mitjanes dimensions disposats regularment en filades ordenades i la teulada és de doble vessant amb aigües a les façanes laterals. Presenta un campanar d'espada amb teulada de dues vessants i dos ulls rectangulars que conserven dues campanes. La façana principal, d'accés, està orientada a l'oest i presenta un portal d'arc de mig punt adovellat amb dovelles regulars i un òcul superior. A la façana nord hi ha una porta, a un nivell superior, que dona accés directament al cor. Les parets interiors han estat revestides amb lloses de pedra picada, amb especejament plafonat, fins al començament de la volta i coronades d'una cornisa aixamfranada (aquesta modificació és recent). El carreu regular de la volta fou rejuntat amb morter a junta refosa. L'altar i les imatges corresponen a la modificació. A mà esquerra de presbiteri, tancat amb reixes de ferro forjat, hi ha una sagristia soterrada sota el terrat exterior que es troba en un nivell elevat.

Observacions:

Al pla de Santa Llúcia s'hi reunien els traginers o Elois, i era el lloc on començaven una cursa (cursa dels Elois) fins a l'ermita de Sant Sebastià. També fou l'emplaçament on s'originà la fira de Santa Llúcia quan els masovers de Santa Llúcia, al segle XVIII, entusiasmats amb a fira de l'hostal del Vilar, aprofitaven el dia de la santa, durant la qual molts veïns visitaven la capella, per exposar els seus millors exemplars al planell davant l'esglesiola que duia el nom de Roca de Santa Llúcia i en la qual batien durant l'estiu.

Història

L'església de Santa Llúcia de Quer es trobava dins l'antic terme del castell de Lluçà, al costat del castell satèl·lit de Quer. Fou sempre una capella dependent dels senyors del Quer o, com és avui, dels amos del mas o casal de Santa Llúcia que substituï el castell. El castell del Quer apareix esmentat l'any 1056, quan Ermessenda de Balsareny, muller de Sunifred II de Lluçà, deixà al seu fill Ramon, levita, tot l'alou dit Quer "Cher", amb edificis, terres i pertinences. L'església no fou edificada fins la segona meitat del segle XIII per un membre de la família de Lluçà, que tenia el castell en feu dels bisbes de Vic, ja que fou Pere d'Oló, fill de Miró de Lluçà, qui edificà la capella de Santa Llúcia de Quer, versemblantment vers l'any 1275. En el testament que féu aquest l'any 1297 donà a la capella de Santa Llúcia de Quer el dret o tribut de la tasca de pa i vi dels termes del castell de Quer per al sosteniment del seu culte. Els senyors del castell seguiren tenint cura del culte de l'església, que passà a la família de Galobardes, la qual devia ésser la propietària del mas veí. Així, mencions dels anys 1687 i 1724, testifiquen que l'església tenia un sol altar amb una pintura o retauló pintat de Santa Llúcia, que anava a càrrec de la família Galobardes. Durant la Guerra Civil l'església va ser cremada, i es va restaurar posteriorment. L'església es troba en bon estat de conservació i s'hi celebra culte esporàdicament, tant a nivell particular com públic, com és el cas del dia 13 de desembre, dia de Santa Llúcia, que es celebra una missa i encenen un ciri a la patrona. Durant tot el dia l'església queda oberta als feligresos.

Bibliografia

AADD, Catalunya Romànica. Osona. Volum II, Enciclopèdia Catalana, S.A, 1984. AADD, Els castells catalans, Volum IV, Rafael Dalmau Editor, 1990. BORRALLERAS, I., Recull de dades històriques de Prats i el Lluçanès, Ajuntament de Prats de Lluçanès, 1993. GORCHS, A., Prats de Lluçanès, 905-2005. Cronologia de 1.100 anys d'història, Ajuntament de Prats de Lluçanès, 2006. Inventari del Patrimoni Arquitectònic de Prats de Lluçanès, Àrea de Coneixement i Recerca, Departament de Cultura, Generalitat de Catalunya, revisat l'agost de 2006. MASRAMON, R., Prats de Lluçanès. Mil anys d'història, Editorial Ramon Masramon i Noguera, 1979.

